

بخشنامه

۳	۱۳۲	۹۷	۲۶
---	-----	----	----

مخاطبان / ذینفعان	امور مالیاتی شهر و استان تهران ادارات کل امور مالیاتی		
موضوع	ارسال رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه شماره ۱۲۸۸-۱۲۸۷ مورخ ۱۳۹۶/۱۲/۲۲ مبنی بر ابطال قید «از تاریخ لازم الاجرا شدن قانون مذکور و تا پایان دوره برنامه پنجم توسعه» در دستورالعمل شماره ۲۰۰/۲۳۷۲۰/ص مورخ ۱۳۹۱/۱۱/۳۰		
<p>به پیوست تصویر رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه شماره ۱۲۸۷-۱۲۸۸ مورخ ۱۳۹۶/۱۲/۲۲ مبنی بر ابطال قید «از تاریخ لازم الاجرا شدن قانون مذکور و تا پایان دوره برنامه پنجم توسعه» مذکور در قسمت صدر دستورالعمل شماره ۲۰۰/۲۳۷۲۰/ص مورخ ۱۳۹۱/۱۱/۳۰ جهت اطلاع و اقدام لازم ارسال می گردد. ۲:۴-۲</p> <p style="text-align: center;">سید کامل تقوی نژاد</p>			
تاریخ اجرا: طبق مفاد رأی	مدت اجرا: نامحدود	مرجع نظر: دادستانی اقتصادی مالیاتی	نحوه ی اطلاع: فیزیکی، اینترنتی
<p>رونوشت:</p> <ul style="list-style-type: none"> - امور تدوین، تهیه و انتشار قوانین و مقررات معاونت حقوقی ریاست جمهوری برای اطلاع. - قائم مقام محترم رئیس کل برای اطلاع. - معاونین محترم سازمان برای اطلاع. - شورای عالی مالیاتی برای اطلاع. - دفاتر ستادی برای اطلاع. - مرکز عالی دادخواهی مالیاتی و تشخیص صلاحیت حرفه ای برای اطلاع. - جامعه مشاوران رسمی مالیاتی ایران برای اطلاع. - دفتر حقوقی برای درج در بانک اطلاعات بخشنامه ها. - دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی به همراه سابقه. 			

تاریخ: ۱۳۸۸

شماره:

یوستا:

فلا تظنوا الهوى ان تعجلوا

وادنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: ۱۲۸۸-۱۲۸۷

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۱۲/۲۲

کلاس پرونده: ۱۳۶/۹۶.۹۰۹/۹۶

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: شرکت فرآوری پویا زرگان آبی دره با وکالت آقای رضا طجرلو

موضوع شکایت و خواسته: ابطال قید « که از تاریخ لازم الاجرا شدن قانون مذکور و تا پایان دوره برنامه پنجم

نوسعه» در دستورالعمل شماره ۲۰۰/۲۳۷۲۰-۱۳۹۱/۱۱/۳۰ رئیس سازمان امور مالیاتی کشور

گرددش کارا شرکت فرآوری پویا زرگان آبی دره با وکالت آقای رضا طجرلو از به موجب دادخواستی

ابطال قید « که از تاریخ لازم الاجرا شدن قانون مذکور و تا پایان دوره برنامه پنجم نوسعه» در دستورالعمل شماره

۲۰۰/۲۳۷۲۰-۱۳۹۱/۱۱/۳۰ رئیس سازمان امور مالیاتی کشور را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته

اعلام کرده است که:

"ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

اجتراماً به وکالت از شرکت فرآوری پویا زرگان آبی دره و پیرو لبت دادخواست با کلاس پرونده شماره

۱۳۹۰-۹۵۰۹۹۸-۹۰۱۴-۱۳۹۰ و شماره بایگانی ۹۶۰۱۲۹ در دبیرخانه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و ارجاع آن

به کمیسیون مربوطه، بدین وسیله نظر به اینکه در دادخواست قبلی درخواست ابطال چهارالی از دستورالعمل شماره

۲۰۰/۲۳۷۲۰-۱۳۹۱/۱۱/۳۰ سازمان امور مالیاتی، به استناد مستندات دو نامه دریافتی موکل از اداره امور

اداره امور مالیاتی زرگان، تهیه مدارای چهارمید بدین شرح ضمیمه این دادنامه

(۱)

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره:

پوست:

فلا تظنوا انه قهوي ان تعجلوا

دائمه

مالیاتی استان آذربایجان غربی ذکر شده بود هر چند مفاد هر دو نامه مربوط به همین دستورالعمل بوده است و در عنوان خواسته و در گواهی مطرح در شعب بدوی و تجدیدنظر و در لایحه متقدم پرونده در دبیرخانه هیأت عمومی دیوان نیز اصل خواسته ابطال عباراتی از دستورالعمل فوق الذکر می باشد با این وجود برای اینکه هیچ گونه شبهه و ابهامی بر اصل خواسته وارد نشود و به منظور تصریح صریح اصل خواسته مجدداً درخواست حذف و ابطال بند « ه » از قانون لازم الاجرا ضمن قانون مذکور تا پایان دوره برنامه پنجم توسعه» در صدر دستورالعمل مذکور را به استناد مواد ۱۲ و ۸۰ قانون تشکیلات دیوان عدالت اداری به علت مغایرت آن با اصول قانون اساسی، یا مفاد بند ب ماده ۱۶۵ قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه، یا مفاد ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم، با ماده ۳۱ قانون رفع حوائج تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۲/۱ مجلس شورای اسلامی که جایگزین ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم شده است و خروج از صلاحیت سازمان امور مالیاتی در صدور دستورالعمل مزبور را داریم همچنین تقاضای صدور حکم مبنی بر « امکان بهره مندی موکل از موضوع معافیت مالیاتی مصرح در بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه» را نیز داریم. در ضمن لوائح دفاعیه متقدم به پرونده و تهادی شده است و لوائح تکمیلی در صورت نیاز مجدداً تقدیم خواهد شد.

همچنین آقای رضا طجربلو وکیل شرکت مذکور به موجب لایحه تکمیلی توضیح داده است که:

” ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

احتراماً به وکالت از شرکت فرآوری پویا ذرگان آبی دره و پپرو ارجاع دادخواست موکل راجع به ابطال عبارات صدر دستورالعمل سازمان امور مالیاتی با شماره ۲۰۰/۲۳۲۲۰-۲۰۰/۱۱/۳۰-۱۳۹۱/۱۱/۳۰ با رأی شعبه ۱۱ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری که با کلاس پرونده شماره ۹۵۰۹۹۸۰۹۰۱۴-۱۴۹۰ و شماره بایگانی ۹۶۰۱۲۹ در دبیرخانه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ثبت شده بدین وسیله دلایل و جهات مغایرت عباراتی از این دستورالعمل با قانون اساسی و سایر قوانین و شرح از اختیارات مرجع معسوبه را به شرح ذیل تقدیم می داریم.

آدرس: تهران، بزرگراه محمد ستاری، پلاک ۱۰۰، صندوق پستی ۱۹۸۴۱، تهران

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
۱۳۸۰/۲/۲۰

۱/۱

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره: ۱۳۹۵/۳/۱۲

پوست: ۲۰۰/۲۳۷۲۰

فلا تشعروا النهی أن تعذبوا

وآدابها

الف) شرح موضوع صلاحیت هیأت عمومی دیوان عدالت اداری بر رسیدگی به دادخواست موکل همان طور که در موضوع خواسته و شرح دادخواست اولیه در شعبه بدوی و در لایحه تجدید نظر خواهی تصریح شده موکل با دریافت پاسخ در دو فقره نامه به تاریخ ۱۳۹۳/۸/۵ و ۱۳۹۵/۳/۱۲ (بند ۳) متوجه تفویض حق خود در دستورالعمل صادره سازمان در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۳۰ با شماره ۲۰۰/۲۳۷۲۰ می شود. بنا بر موکل دستورالعمل را به عنوان تصمیم سازمان و اجرای عقد آن را به عنوان اقدام سازمان برخلاف برنامه از پیش تعیین شده دولت، مفاد قانون حمایت از سرمایه گذاری در مناطق کمتر توسعه یافته، اهداف و مفاد ماده ۱۳۲ قانون مالیاتها و اطلاق بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجساله پنجم تشخیص و در دادخواست خود به تصمیم و اقدام سازمان اعتراض و درخواست ابطال و جلوگیری از اجرای آن را می کند. همان طور که مستحضربند دستورالعمل سازمان به عنوان «تصمیم» و اجرای آن به عنوان «اقدام» از آن جهت که جنبه عمومی دارد و هم الشمول است به استناد ماده ۱۲ قانون تشکلات دیوان عدالت اداری به عنوان بخشی از نظامات و مقررات اداری محسوب شده و قابل طرح در دیوان و امکان ابطال تصمیمات و اقدامات مذکور در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری را دارد. لذا شعبه یازدهم تجدید نظر دیوان نیز به درستی موضوع را در صلاحیت هیأت عمومی دیوان تشخیص می دهند.

ب) اصل و جهات نقیض دستورالعمل مذکور با قانون اساسی و لواین موضوعه دستورالعمل سازمان امور مالیاتی راجع به موضوع معافیت ماده ۱۳۲ اصلاحیه مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۲ قانون مالیاتهای مستقیم می باشد. مشکل این است که سازمان در این دستورالعمل از بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه (۱۳۹۰-۱۳۹۳) تفسیری خارج از حدود اختیارات خود نموده و علیرغم اطلاق بند ب ماده ۱۵۹ قانون مزبور آن را مفید و دایره شمول آن را بر خلاف هدف حمایتی هر دو قانون (یعنی ماده ۱۳۲ قانون مالیاتها و بند ب ماده ۱۵۹ قانون) محدود می کند. توضیحاً اینکه مطابق بند ب ماده ۱۵۹ قانون مذکور، همزمان معافیت مالیاتی واحدهای صنعتی و معدنی مناطق کمتر توسعه یافته تا سقف معافیهایی منظور شده در مناطق آزاد تجاری- صنعتی مزایزش

در این قانون میزان معافیت مالیاتی مناطق آزاد تجاری- صنعتی شامل واحدهای صنعتی و معدنی مناطق آزاد تجاری- صنعتی و معدنی مناطق کمتر توسعه یافته تا سقف معافیهایی منظور شده در مناطق آزاد تجاری- صنعتی مزایزش

دیوان عدالت اداری
 تهران، آذرماه ۱۳۸۰
 رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

ر

تاریخ: ۱۳۸۸

شماره:

پوسته:

فلا تقبلوا الهوی ان تجلوا

زادنامه

کمتر توسعه یافته نیز می شود. یعنی میزان معافیت مالیاتی از ده سال به بیست سال افزایش می یابد. این حکم قانون مطلق است. یعنی معافیت مذکور در قانون شامل تمام واحدهای تولیدی یا معدنی می شود همچنین هیچ نوع محدودیت و تبعیضی برای واحدهای تولیدی یا معدنی در مناطق کمتر توسعه یافته قائل نشده است. لذا محدود به واحدهایی که در طول دوره قانون مذکور پروانه بهره برداری می گیرند نمی شود.

بنابراین سازمان امور مالیاتی بر خلاف مفاد صریح قانون اقدام به تهیه دستورالعملی نموده و حوزه عملکرد قانون را محدود و برخی از واحدهای تولیدی را از این امتیاز محروم کرده است. در صورتی که فلسفه قانون بر این است که سرمایه گذاران را به مناطق محروم جذب و ایجاد اشتغال در این مناطق بکند و بسیاری از آسیبهای حاکم بر این مناطق از جمله فقر، مهاجرت بی رویه به شهرها، حاشیه نشینی شهرها و غیره را بر طرف نماید. بدیهی است فلسفه و هدف قانونگذار در هر دو قانون حمایتی است و هدف این نیست که سرمایه گذاران را به این مناطق جذب و بعد از جذب با ایجاد تبعیض بین واحدهای مختلف مستقر در آن، آنها را از امتیازات محروم و سرمایه گذاران را بی انگیزه کند. چگونه می توان تصور کرد که قانونگذار اقدام به تبعیض بین سرمایه گذاران کند یعنی بعد از گزینش کردن آنها در مناطق محروم چتر حمایتی قانونی را بردارد؟ قطعاً چنین قصدی را نمی توان برای قانونگذار تصور نمود. بنابراین سازمان امور مالیاتی با مشروط کردن ضمانت مالیاتی به دریافت پروانه بهره برداری در دوره زمانی برنامه پنجساله پنجم در دستورالعمل مذکور از حدود اختیارات خود خارج و عمل قانونگذاری انجام داده است. این عمل برخلاف قانون و حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی می باشد. نتیجتاً اینکه، ۱- دستورالعمل مذکور بر خلاف اصل قانونی بودن مالیات به استناد اصل ۵۱ قانون اساسی می باشد. قانون مالیاتی به عنوان قانون خاص محسوب می شود و مریع قانون و تفسیر قانون خاص، لزوماً صرفاً در صلاحیت قانونگذار یعنی مجلس شورای اسلامی می باشد لذا هیچ مرجعی اختیار تحدید قانون خاص را ندارد. همچنین در این نوع قوانین هر گونه تفسیر می باید کاملاً مشفق و به نفع مودی تعبیر شود. بنابراین سازمان در این دستورالعمل خود را چنانچه قانونگذار کرده و عمل تشلیقی را انجام داده و قانون را مقید به شرطی کرده است.

رئیس هیات مدیران سازمان امور مالیاتی ایران
 مدیر عامل سازمان امور مالیاتی ایران
 مدیر عامل سازمان امور مالیاتی ایران

(۱)

تاریخ: ۱۳۹۸

شماره:

پیوست:

فَلَا تُقْبَلُوا إِلَهِي لَنْ تُعْجِلُوا

دادنامه

۲- اطلاق بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجم توسعه و عدم وجود هیچگونه قیدی که شمول حکم قانون را محدود نماید. بنابراین قیده زمان در پلمت پروانه بهره برداری از تاریخ لازم الاجراء شدن قانون مذکور تا پایان دوره برنامه پنجم در قانون مذکور وجود ندارد.

۳- هدف در هر دو قانون (یعنی ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم و بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجم) حمایتی است.

۴- در ماده ۳۱ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۳/۲/۱ مجلس شورای اسلامی که جایگزین ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم شده است عبارت «از تاریخ بهره برداری» ذکر شده است و قید دیگری وجود ندارد. در قانون اصلاح مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۹۳/۲/۳۱ مصوب مجلس شورای اسلامی نیز هیچگونه قیدی وجود ندارد.

ب) سوابق احکام مشابیه در آراء دیوان عدالت و نظریه معاون حقوقی رئیس جمهور در خصوص این موضوع

در خصوص این موضوع در شعبه ۱۳ تجدید نظر و در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری آراء مشابیه صادر شده است. همچنین توسط معاون حقوقی رئیس جمهور نیز خلاف قانون بودن دستورالعمل مذکور مشخص و به سازمان اعلام شده است.

۱- در رأی شعبه ۱۳ دیوان عدالت اداری موضوع بهره مندی شرکت شاکی از مزایای معافیت موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم در خصوص افزایش سنوات معافیت مالیاتی با توجه به اطلاق عبارت بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجم حکم صادر شده است.

۲- هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در دادنامه شماره ۵۷-۱۳۷۵/۴/۷-۵۷، پیشنهادنامه سازمان امور مالیاتی را به جهت عدم الطیاق یا هدف قانونگذار ابطال می کند. همچنین در دادنامه شماره ۸۱-۷۶-۱۳۷۵/۵/۷-۸۱، پیشنهادنامه سازمان امور مالیاتی را به جهت اینکه علاوه بر شروط مقرر در قانون قید جدیدی اضافه و معافیت را موقوف به عدم شروع

جمهوری اسلامی ایران - وزارت عدالت - دیوان عدالت اداری - شعبه ۱۳ تجدید نظر - تاریخ تصویب اصلاحیه نموده است. خلاف قانون تشخیص داده است، این رأی هیأت عمومی

رئیس شعبه ۱۳ تجدید نظر
دیوان عدالت اداری
۱۳۹۸/۰۴/۰۴

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره:

پوست:

فَلا تُظهِروا ظُهُوبَ اَنْ تُعْلَمُوا

دادنامه

کاملاً شبیه موضوع دادخواست موکل می باشد. در این رأی حکم بر اطلاق موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۷۱/۴/۷ و مقید نمودن اصلاحیه را به «عدم شروع بهره برداری قبل از تاریخ تصویب اصلاحیه قانون» را خلاف قانون تشخیص می دهد. در تصمیمی دیگر هیأت عمومی با دادنامه ۱۳۷۷/۶/۲۱-۱۳۲ در خصوص مقید و مشروط نمودن اعمال حکم مقرر در ماده ۱۳۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم و همچنین مضیق و محدود نمودن دایره شمول حکم قانونگذار توسط پختنامه سازمان امور مالیاتی را مقایسه قانون تشخیص و ابطال می کند.

۳- معاون حقوقی رئیس جمهور در پاسخ به استعلام رئیس سازمان امور مالیاتی در خصوص مبدأ زمانی برقراری معافیت بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجم مقرر می کند: «در بند ب ماده ۱۵۹ قانون مذکور حکمی در خصوص تغییر مبدأ زمان برقراری معافیت ندارد بلکه صرفاً ناظر به افزایش میزان معافیت واحدهای صنعتی و معدنی در مناطق کمتر توسعه یافته است» همچنین «در قانون شرط دریافت پروانه در طول دوره اجرای برنامه پنجساله توسعه وجود ندارد» لذا این پاسخ به نوعی دستور مقام مافوق مبنی بر حلزم کردن سازمان به رعایت قانون می باشد و می تواند فصل الخطاب برای اصلاح دستورالعمل مربوطه باشد. اما سازمان از دستور مقام مافوق نیز پیروی نمی کند و بر تصمیم و عمل غیر قانونی خود ادامه می دهد. در نتیجه با توجه به اینکه تاریخ خاتمه زمان معافیت ده ساله مالیاتی موکل در تاریخ ۱۳۹۴/۲/۲۰ بوده و می تواند مشمول حکم موضوع بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه شده و به میزان معافیت مالیاتی قانون مناطق آزاد تجاری (یعنی بیست سال) از معافیت مالیاتی موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیاتها بهره مند بشود. لذا تقاضای حذف و ابطال قید «که از تاریخ لازم الاجراء شدن قانون مذکور و تا پایان دوره برنامه پنجم توسعه» در صدر دستورالعمل شماره ۲۳۳۷۲۰-۲۰۰/۱۱/۳۰-۱۳۹۱ سازمان امور مالیاتی را به استناد ماده ۱۲ و ۸۰ قانون تشکیلات دیوان عدالت اداری به علت مغایرت با قانون اساسی مفاد بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجساله توسعه مفاد ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم و خروج از صلاحیت سازمان امور مالیاتی در صدور دستورالعمل مزبور را دارم. همچنین

کدری: تهران، پلاک ۱۰۰، صندوق پستی: ۱۹۱۳۹، تهران، ایران

رئیس هیأت مدیره
معاونت امور مالیاتی
جمهوری اسلامی ایران

(۲)

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره:

پوست:

فلا تظنوا الهوى أن تعجلوا

دنامه

تقاضای صدور حکم مبنی بر نامکات بهره معنی موکل از موضوع معافیت مالیاتی معسرح در بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجم توسعه را داریم. در ضمن با وصول لوایح دفاعیه خواننده متعاقباً لایحه تکمیلی تقدیم خواهد شد. در ضمن درخواست اعمال ماده ۱۳ قانون کسبکلیات دیوان عدالت اداری و تسری ابطال مصوبه به زمان تصویب بخشنامه مذکور را داریم.

متن دستورالعمل در قسمت مورد اعتراض به فرار زیر است:

دستورالعمل

موضوع	۹۱	۱۳۷	۲
موضوع	مستورالعمل معافیت موضوع ماده ۳۲ اصلاحیه مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۱۳ قانون مالیاتهای مستقیم		
ملاحظات	اعور مالیاتی شور و استان تهران تفاریک کل امور مالیاتی		
<p>طبق ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم در آیه منظور مالیات اراضی کثای از خوارهای تولیدی و معدنی در واحدهای تولیدی یا معدنی در بخشهای کشاورزی و خصوصی که از تاریخ سال ۱۳۸۳ به بعد از طرف وزارتخانه های ذیربط برای آنها پروانه بهره برداری صادر یا تفریق داده استخراج و فروش منوط به شرف از تاریخ شروع بهره برداری یا استخراج به میزان حداقل درصد (۱۰٪) و به حدت چهار سال و هر منطقه کمتر توسعه یافته به میزان صددرصد (۱۰۰٪) و به حدت ده سال از مالیات موضوع ماده (۱۰۵) این قانون معاف هستند.</p> <p>با توجه به بند ب ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجم توسعه (۱۳۹۰-۱۳۹۲) میزان معافیت مالیاتی واحدهای معدنی و معدنی مناطق کمتر توسعه یافته تا سقف معافیتی معادل توسعه هر منطقه آزاد تجاری-صنعتی افزایش می یابد. بنابراین واحدهای تولیدی معدنی معافیت موضوع ماده ۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم در مناطق کمتر توسعه یافته که از تاریخ لازم الاجرا شدن قانون مذکور و تا پایان دوره برنامه پنج توسعه از طرف وزارتخانه های ذیربط برای آنها پروانه بهره برداری ایلی صادر یا تفریق داده استخراج و فروش منوط شده و یا می شود میزان معافیت آنها در صورت رعایت مقررات ۱۰٪ سال نسبت به درآمد مشمول مالیات اراضی می باشد.</p>			

در پاسخ به شکایت مذکور سازمان امور مالیاتی کشور به موجب لایحه شماره ۱۳۷۲۸/۱۲/۲/ص - ۱۳۹۶/۴/۱۸ توضیح داده است که:

" ۱- بر اساس ماده ۱۵۹ قانون برنامه مذکور به منظور تسهیل و تشویق سرمایه گذاری صنعتی و معدنی در کشور اقدامات زیر انجام می شود:

الف- معافیت موضوع ماده (۱۳۸) قانون مالیاتهای مستقیم و اصلاحات بعدی در طول برنامه به میزان پانزده واحد درصد (۱۵٪) افزایش می یابد.

ب- میزان معافیت مالیاتی واحدهای صنعتی و معدنی مناطق کمتر توسعه یافته تا سقف معافتهای منظور شده در

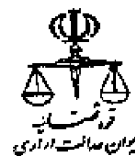
این بخش از دستورالعمل معافیت مالیاتهای مستقیم مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۱۳ قانون مالیاتهای مستقیم

(۷)

شماره: ۱۳۸

تاریخ: ۱۳۸۱

موضوع: ...

فلا تظلموا الهوي أن تعدلوا

دائمه

مناطق آزاد تجاری - صنعتی افزایش می یابد.

۲- مطابق ماده ۱۳۲ اصلاحی مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ قانون مالیاتهای مستقیم، درآمد مشمول مالیات ابرازی ناشی از فعالیتهای تولیدی و معدنی در واحدهای تولیدی یا معدنی در بخشهای تعاونی و خصوصی که از اول سال ۱۳۸۱ به بعد از طرف وزارتخانه های ذیربط برای آنها پروانه بهره برداری صادر یا قرارداد استخراج و فروش منعقد می شود از تاریخ شروع بهره برداری یا استخراج به میزان هشتاد درصد (۸۰٪) و به مدت چهار سال و در مناطق کمتر توسعه یافته به میزان صد در صد (۱۰۰٪) و به مدت ده سال از مالیات موضوع ماده (۵-۱) این قانون معاف هستند.

۳- به موجب بند ۱ ضوابط اجرایی موضوع تبصره ۲ ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم، تاریخ صدور پروانه بهره برداری یا قرارداد استخراج واحدهای تولیدی و معدنی حسب مورد مبدأ شروع معافیت موضوع ماده مذکور خواهد بود لذا بر اساس مقررات واحدهای تولیدی و معدنی از حیث برخورداری از معافیت مالیاتی مذکور، تابع مقررات و ضوابط مالیاتی زمان صدور پروانه بهره برداری می باشند.

نظر به مراتب فوق و با توجه به اینکه اعمال حکم بند (ب) ماده ۱۵۹ قانون برآمده پنجساله توسعه در خصوص معافیت مالیاتی واحدهای صنعتی و معدنی مناطق کمتر توسعه یافته تنها با رعایت مقررات و ضوابط اجرایی موضوع ماده ۱۳۲ اصلاحی مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ قانون مالیاتهای مستقیم امکان پذیر می باشد، لذا این سازمان با ملحوظ نظر قراردادن حکم کلی بند (ب) ماده ۱۵۹ قانون مذکور و با توجه به الزامات و ضوابط اجرایی مربوطه از جمله تسری معافیت موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم به درآمد مشمول مالیات ابرازی و اعمال مبدأ شروع معافیت بر مبنای تاریخ صدور پروانه بهره برداری و یا رعایت مقررات و ضوابط مالیاتی زمان صدور پروانه بهره برداری مطابق دستورالعمل معافیت موضوع ماده ۱۳۲ اصلاحیه مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ نسبت به اجرای حکم بند (ب) ماده ۱۵۹ صدرالذکر، مطابق مفاد دستورالعمل شماره ۲۰۰/۲۳۷۲۰-۲/۱۳۹۱/۱۱/۳۰ اقدام نموده است که کلیه مکاتبات مورد

گروه تخصصی امور مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور

مهر و امضاء
رئیس سازمان امور مالیاتی کشور

(۸)

تاریخ: ۱۳۸۶/۱۲/۲۲

شماره: ۱۳۸

پوسته: ۱۳۸

فَلَا تُظْهِرُوا الْهَوَىَٰ اِنْ كُنْتُمْ لَارْتَابُوا

دائرة

آشاره در دادخواست نامبرده نیز به امتداد مقررات مزبور صورت پذیرفته است. ضمن اینکه در خصوص سنوات قبل از سال ۱۳۹۰ با توجه به پایان یافتن موعد رسیدگی و قطعیت عین کنیری از پروندهای مالیاتی مربوط به سنوات قبل از برنامه پنجم توسعه، موجب تسبیح حقوق برخی از مویدان خواهد گردید و در خصوص سنوات بعد از سال ۱۳۹۴ (پایان برنامه پنجم توسعه) نیز به طور کلی با استناد به ماده بند (ج) تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۳۹۵، ماده بند (ب) قانون مذکور اجرایی نمی باشد.

به طور کلی با در نظر گرفتن هدف از تدوین ماده ۱۵۹ قانون برنامه پنجم توسعه مطابق صدر ماده و بند (ب) ماده مذکور مبنی بر تسهیل و تشویق سرمایه گذاری معنی و معدنی جدید در مناطق کمتر توسعه یافته، عطف به ماسبق نبودن حکم مذکور در بند (ب) این ماده و تسوی معافیت مذکور به سرمایه گذاریهای خارج از دوره زمانی برنامه پنجم توسعه در منافات یا متن ماهیت و روح این ماده می باشد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۱۲/۲۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

بر مبنای ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم مقرر شده در آمد مشمول مالیات اهرازی ناشی از فعالیتهای تولیدی و معدنی که از اول سال ۱۳۸۱ به بعد از طرف وزارتخانه های ذی ربط برای آنها پروانه بهره برداری صادر یا قرارداد استخراج به میزان هشتاد درصد (۸۰٪) و به مدت چهار سال و در مناطق کمتر توسعه یافته به میزان صد در صد (۱۰۰٪) و به مدت ده سال از مالیات موضوع ماده ۵-۱ این قانون معاف هستند و به موجب بند (ب) ماده ۱۵۹

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
 محمدعلی باقری
 معاون رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
 سید علی حسینی
 مشاور هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

تاریخ: ۱۳۸۴

شماره:

پوست:

قانونی که در مورد ابطال

قانون

قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مقرر شده « میزان معافیت واحدهای صنعتی و معدنی مناطق کمتر توسعه یافته تا سقف معافیتهای منظور شده در مناطق آزاد تجاری- صنعتی افزایش می یابد. نظر به اینکه سازمان امور مالیاتی کشور در دستورالعمل و نامه های مورد شکایت با لید « از تاریخ لازم الاجرا شدن قانون مذکور و تا پایان دوره برنامه پنجم توسعه برای تعدادی از واحدهای تولیدی و معدنی محدودیت ایجاد کرده و از معافیت قانونی محروم کرده است، بنابراین اطلاق دستورالعمل مورد شکایت، خلاف قانون و خارج از اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می شود. /

محمد کاظم بهرامی
رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

گروه شورای عالی گمرک - اداره کل امور گمرکی و ترخیصی - تهران - خیابان ولیعصر - تهران

وزارت عدالت
هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
معاونت حقوقی و امور مجلس
تاریخ: ۱۳۸۴/۰۴/۰۴